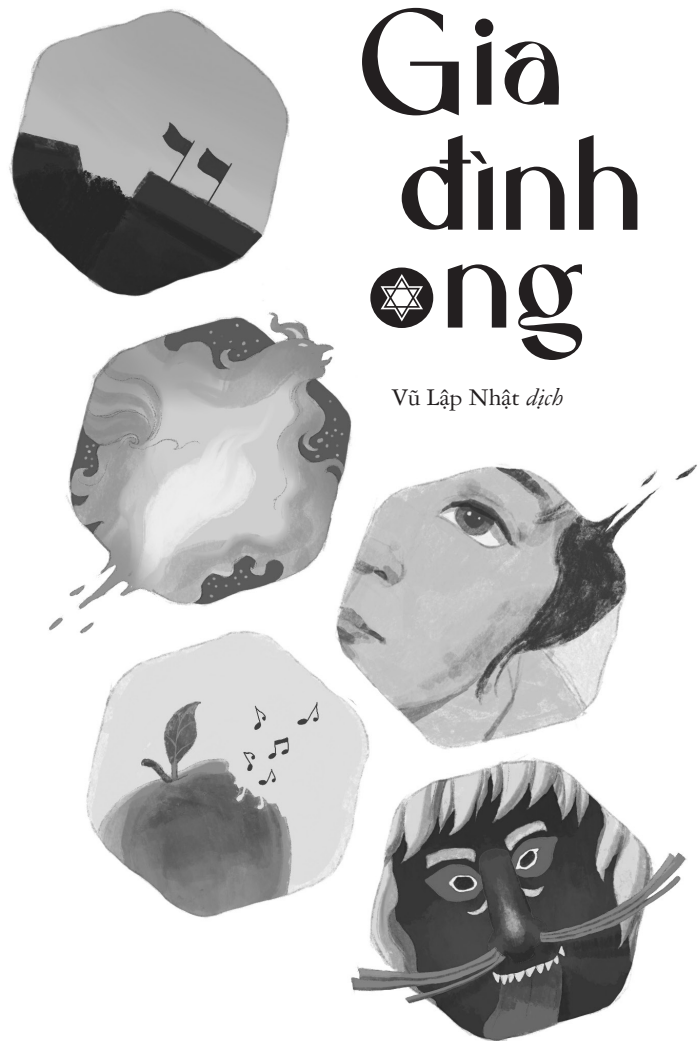

Anja Mugerli

Gia đình ong

Vũ Lập Nhật *dịch*

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Mục lục

Kẻ nghiện táo

6

Lễ hội hóa trang

27

Đôi giày

42

Gia đình ong

52

Pirta

101

Gà trống đỏ rực

125

Hồ nước

148

Kẻ nghiện táo

Dành tặng mẹ tôi

Những quả táo lăn lộn cộp xuống cầu thang. Một quả lăn đến trước cửa nhà tôi. Tôi bước chân trần ra hành lang và nhìn thấy một bà lão đang tựa lưng vào bức tường bẩn thỉu, hơi thở yếu ớt. Khi tôi hỏi bà có sao không, bà chỉ nhìn tôi chằm chằm. Trong đầu, tôi vội vàng lướt qua gương mặt của những người hàng xóm và cố gắng nhớ xem bà là ai, nhưng vô ích. Lúng túng, tôi nắm lấy tay bà, dìu bà đứng dậy rồi đưa bà vào nhà, an vị trên chiếc ghế mà chỉ mới một phút trước tôi còn nhìn chằm chằm như thể ánh mắt mình có thể hóa phép, biến nó thành một con người cụ thể. Giờ đây, một bà lão đang ngồi đó. Làn da rám nắng gió, hằn sâu theo năm tháng như một tấm bản đồ, ánh mắt hiền từ ẩn sau những nếp nhăn. Tôi quay lại hành lang, nhặt những

quả táo vương vãi trên cầu thang, cho những quả bị đập vào một cái túi.

“Chúng sẽ bị thối đấy,” bà lão lên tiếng, giọng trầm, hơi khàn.

“Bà có muốn uống nước không?” tôi hỏi.

Ánh mắt bà dõi theo tôi vào bếp, ở đó có hai chiếc đĩa được đặt nắp. “Cho bà một quả táo,” bà trả lời.

Tôi bày bữa lên chiếc bàn ăn đã được dọn gọn gàng. Thay vì dao nĩa sáng loáng và ly pha lê, tôi lại đặt một chiếc đĩa, một con dao và một quả táo đỏ lên khăn trải bàn. Mùi nến tắt thoang thoang đâu đây. Tôi định bật đèn trần vì có lẽ bà lão không nhìn rõ lắm, nhưng rồi lại đổi ý, chỉ bật chiếc đèn nhỏ trên tủ. Tôi ngồi xuống đối diện bà. Những chiếc bóng in trên tường khiến tôi nhớ đến những chiếc bóng trong lều của một bà thầy bói mà tôi đã đến thăm khi còn nhỏ để hỏi về cha mình; bà thầy bói quăn khăn choàng sắc sỡ trên đầu, đặt tay lên bàn rồi yêu cầu tôi để tiền ở bên tay phải của bà, đồng thời nắm lấy tay trái của bà. Bà lão cắt quả táo thành từng miếng nhỏ và ăn từ từ, còn tôi thì nửa mong nửa đợi bà sẽ giải đáp mọi thắc mắc của tôi, những điều đã nảy sinh trong suốt hai tiếng đồng hồ vừa qua, bằng thứ ma thuật nào đó ẩn chứa trong quả táo. Nhưng mọi diễn biến chỉ là bà lão lấy thêm một quả táo khác ra khỏi túi và tiếp tục ăn, thỉnh thoảng, bà có dừng lại, đủ lâu để hỏi tôi muốn ăn một miếng không. Chúng tôi ngồi bên nhau, thưởng thức những miếng táo